Załącznik nr 3

Podsumowanie dyskusji pszczelarzy na temat współczesnych problemów pszczelarskich.

Zgłoszono 3 tematy, które stanowią bolączkę grup pszczelarzy i powinny zostać uregulowane.

1. Dlaczego pszczelarz nie jest rolnikiem?
   Prawdą jest że różna jest definicja rolnika w różnych ustawach. Kim innym jest rolnik dla KRUSu, kim innym dla ARiMR i US. Powinny powstać jednolite we wszystkich ustawach definicje pojęcia rolnik i taka spójna definicja powinna objąć też pszczelarzy. Obecnie staranie się o finansowanie inwestycji ze środków pomocowych traktuje pszczelarzy po macoszemu. Co prawda jeszcze nie wszystkie programy PROW zostały uruchomione, ale także wśród już uruchomionych pszczelarze mają po prostu „pod górę".

2. Nauka młodych.
   Pszczelarstwo to zajęcie osób 70+, taki przynajmniej jest stereotyp. SPP Polanka, która jako organizacja dynamiczna przyciągnęła spore grono ludzi młodych reprezentuje pszczelarzy o średnim wieku 54 lata. Jest to chyba najmłodsza organizacja w kraju i… rzeczywiście skupia jednak nie najmłodszych ludzi. Jednocześnie wokół pszczelarstwa powstała dość pozytywna atmosfera medialna, która wywołała zainteresowanie tym zajęciem/zawodem wielu młodych ludzi. Jeśli jednak nie znajdą doświadczonych pszczelarzy, którzy przekażą im swoją wiedzę i pomogą wykształcić potrzebne umiejętności, trudno będzie utrzymać ten poziom zainteresowania i odmłodzić pszczelarstwo.

   Rozwiązaniem byłby sposób finansowania nauki młodego pszczelarza, który dałby wynagrodzenie za naukę dla doświadczonego mistrza pszczelarskiego i umożliwił sfinansowanie startu adeptowi. Opracowanie konkretnego programu wydaje się być łatwe, gdyż większość relacji między doświadczonymi i początkującymi pszczelarzami, spontanicznie wytwarza pewne reguły. Wystarczy je dobrze opisać.

3. Konieczne zmiany w Krajowym Programie Hodowlanym Genetycznego Doskonalenia Pszczół (KPHGDP)
   Zgodnie z Krajowym Programem Hodowlanym Genetycznego Doskonalenia Pszczół(KPHGDP), ocenie stacjonarnej podlegają następujące cechy :
   1/ miodność,
   2/ rozwój,
   3/ skłonność do rójki,
   4/ zimotrwałość,
   5/ zachowanie pszczół wskazujące na ich łagodność lub złośliwość ,
   6/ cechy morfologiczne, takie jak ubarwienie, wielkość różnych części ciała pszczół robotnic- jeżeli są opisane we wzorcu- standardzie hodowlanym dla linii.
   7/ cechy zachowania charakterystyczne dla linii, jeżeli są opisane we wzorcu – standardzie hodowlanym , takie jak :
   a) miejsce gromadzenia zapasów
   b)zachowanie się pszczół na plastrach
   c) sposób poszycia plastrów z miodem
   d)ograniczenie matek w czerwieniu

Są to ważne cechy, ale bez większego wpływu na zdrowotność pszczół. Do ocenianych cech proponuję dodanie w w/w programie pkt. 8 o brzmieniu:
Zachowanie higieniczne polegające na szybkim wyrywaniu, odsklepianiu i usuwaniu martwych larw i poczwarek(do 48 godzin od zakażenia).
W rodzinach mających rozwinięte zachowanie higieniczne, praktycznie nie dochodzi do zachorować na bakteryjne i wirusowe choroby czerwiu. Przykładem może tu być czeska linia Vigor, gdzie w ciągu 8 lat pracy selekcyjnej poprawiono wskaźnik zachowania higienicznego z 45 do około 8 godzin. Wiadomo że takie rodziny mogą mieć styczność z patogenem, ale nigdy nie zachorują. W Polsce selekcją na zachowanie higieniczne od paru lat zajmują się nieliczni w nielicznych liniach hodowlanych(w tym i ja).Niechęć hodowców do dodatkowej pracy, wymagającej dużych nakładów czasowych jest spowodowana głównie brakiem takiego wymogu w KPHGDP, oraz brakiem finansowania takiego działania przy dość dużej opłacie za prowadzenie oceny stacjonarnej, wnoszonej do budżetu państwa, przez hodowcę. Obecnie jest to stawka 146 zł/każdą poddaną przez KCHZ ocenie stacjonarnej matkę pszczelą.

W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 grudnia 2007r . Dziennik Ustaw Nr 250 poz. 1877, w załączniku do rozporządzenia po pkt.2 proponuję dodać pkt. 3 o brzmieniu:
Zwalnia się z ponoszenia opłaty określonej w pkt.2 linie hodowlane pszczół dla których prowadzona jest ocena i selekcja w kierunku zachowań behawioralnych polegających na szybkim wykrywaniu i usuwaniu z ula martwych larw.